

Verslag leesclub “Vrouwen van Nu” op 17 september 2012 t.h.v. Gerda

Het boek **Lea** van **Pascal Mercier**

Aanwezig: Inge, Greet, An, Ria, Riet Marijke, Erica, Gerda

Afwezig: Nan, Conny, Joke, Leny

Onze mening over het boek:

Inge: Moeilijk boek. Moeilijke woorden.

Erica: Heel mooi boek, wel zwaar onderwerp

Riet: Moeilijk boek.

Greet: Een schitterend boek.

An: Een heel mooi boek.

Ria: Boek niet gelezen. Tijdgebrek.

Marijke: Schitterend boek.

Gerda: Een prachtig boek,

Conny: Een psychologische roman. Mooi, maar wel droevig.

Leny: Een dramatisch, maar wel mooi boek. Verhouding vader/dochter prachtig beschreven.

Pascal Mercier is geboren in Bern op 23 juni 1944.

Zijn pseudoniem is Peter Bieri.

Hij is als hoogleraar filosofie verbonden aan de Vrije Universiteit in Berlijn.

Hij studeerde filosofie in Londen en Heidelberg. ^{vertaald in het Nederlands}

Onder zijn eigen naam publiceerde hij het filosofische werk “Das Handwerk der Freiheit”.

Onder pseudoniem verschenen verscheidene romans, zoals “Nachttrein naar Lissabon”, “Perlmanns Zwijgen” en “De Pianostemmer”. Belangrijke thema’s zijn: eenzaamheid, wanhoop en genialiteit. Zijn boeken zijn in meerdere talen vertaald.

Pas op 50-jarige leeftijd is hij begonnen met boeken schrijven.

Het boek **Lea** is door de Nederlandse recensenten niet altijd even positief beoordeeld.

Daar tegenover staat dat velen dit boek juist wel konden waarderen als een fascinerende roman over menselijke verhoudingen en onafwendbaar noodlot.

In het boek **Lea** komen twee mannen elkaar bij toeval in Frankrijk tegen en besluiten gemeenschappelijk naar Zwitserland te reizen. De een, universitair docent en vader van Lea, vertelt zijn verhaal aan de ander, die arts is.

De 8-jarige Lea heeft zich na de dood van haar moeder vol verdriet in haar eigen wereld teruggetrokken. Het vioolspel van een straatmuzikante brengt een totale verandering in haar tot stand, die leidt tot een bestaan als wereldberoemd violiste.

Haar vader stelt zijn leven helemaal in dienst van Lea's muzikale carrière, maar glijdt steeds meer af in een diepe eenzaamheid. Hij doet een wanhopige poging opnieuw toegang tot ziel en hart van de hoogbegaafde Lea te krijgen.

De schrijver dwingt de lezer zijn eigen autonomie onder de loep te nemen. Zijn stijl prikkelt en beroert de geest. In hoeverre zijn wij meester over ons leven? Hebben wij een vrije wil of zijn wij het product van de beelden die anderen over ons uitstorten? Wat weten wij eigenlijk van dat wat ons drijft? En van elkaar?

*Wij werpen de schaduwen van onze gevoelens
Op de anderen en zij de hunne op ons
Soms dreigen we erdoor verstikt te worden
Maar zonder hen zou er geen licht zijn in ons leven.
(Armeens grafschrift)*